

Ἐν τῇ αὐτῇ συνεδριάσει ἐξελέχθησαν ὡς μέλη τῆς ἑταιρίας διάφοροι διάφορων ἐθνῶν ἔξοχοι ἄνδρες ἐν οἷς καὶ οἱ ἡμέτεροι κύριοι Θεόφιλος, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρόεδρος τῆς ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· Ἀθανάσιος, Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης Κερκύρας· Α. Ρίζος Ραγκαβῆς, καθηγητὴς ἐν Ἀθήναις· Κάρολος Δ. ὁ Βυζάντιος· Πέτρος Βράλλας, καθηγητὴς ἐν Κερκύρᾳ· Ἀλέξανδρος Δαμασκηνός, πρόεδρος τῆς ἰονίου γερουσίας· ὁ Κόμης Νικόλαος Κ. Λούντσης ἐκ Ζακύνθου· Γεώργιος Μακροράνος, δικηγόρος ἐν Κερκύρᾳ· Σπυρίδων Ροδοθέατος πρόεδρος τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Δικαστηρίου· ὁ Κόμης Δημήτριος Σολομός ἐκ Ζακύνθου· Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης βουλευτὴς Λευκάδος· καὶ Σπυρίδων Ἰωάννης Βλασόπουλος ταμίης ἐν Ἰθάκῃ.

Ι. ΔΕ-ΚΙΓΑΛΛΑΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.

ΜΑΡΤΙΟΥ 15, 1864.

Τὸ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν συμπληρωθὲν, ὡς ἀνηγγείλαμεν, ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Βούλγαρη παρητήθη τέλος, καὶ ἀποτόμως, μὴ τυχὸν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ βασιλέως εἰς τινὰ διατάγματα καὶ ἀπολέσαν σχεδὸν ἐν τῇ Συνελεύσει τὴν πλειοψηφίαν· ἀντικατεστάθη δὲ ὑπὸ τοῦ Κ. Κανάρη πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν ναυτικῶν, παραλαβόντος συναργάτας τοὺς ἑξῆς· Θρασύβουλον Ζαίμην ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, Θεόδωρον Δηλιγιάννην ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, Δημήτριον Χρηστίδην ἐπὶ τῶν οικονομικῶν, Πάνον Κορωνάϊον, ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν, Ἀλέξανδρον Κουμουνδοῦρον, ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ προσωρινῶς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσως. Ἄπαντες οἱ νέοι ὑπουργοὶ ὑπῆρξαν καὶ ἄλλατε ὑπουργοί, οἱ πλεῖστοι μάλιστα οὐχὶ ἄπαξ· κέκτηνται δὲ καὶ ἰκανότητα καὶ ὄνομα καὶ πείραν. Εἴθε πράξωσιν ἀγαθὰ. — Συνεπείρ τῆς μεταβολῆς ταύτης παρητήθησαν καὶ τρεῖς νομάρχαι καὶ τινες εἰσαγγελεῖς καὶ ὁ πρὸ μικροῦ διορισθεὶς Διευθυντὴς τῆς Αστυνομίας, ὃν τινὰ διεδέχθη ὁ πληρεξούσιος Κ. Τάττα Μαυρομμάτης. — Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἔγραψεν ἐπιστολὴν ἰδιόγραφον πρὸς τὸν πρῶτον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸν Κ. Π. Δηλιγιάννην, ὡς μόνον ἐκ τῶν συναδέλφων του μὴ ὑπογράψαντα τὴν ἀπότομον παραιτήσαν, ἀλλὰ πέμψαντα ἄλλην ἰδιαιτέραν. Οἱ νέοι ὑπουργοὶ ἐξέδωκαν τὸ ἀκόλουθον πρόγραμμα.

Τὸ ἐπουργικὸν συμβούλιον πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Συμπολιταί!

Καθ' ἣν στιγμήν λήγει τὸ στάδιον τοῦ κλονισμοῦ, τὸν ὑποτον ἀναγκάτως ἐπέφερεν ἡ ἐθνοσωτήριος μεταβολή, καὶ ἄρχεται ἡ περίοδος τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς νομίμου τάξεως, αὐδαίς βεβαίως ὄγνωε, πόσον δυσχερὴ καὶ ἀκροσφαλῆ

εἶναι τὰ καθήκοντα τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας.

Ἡ Πατρίς ἔχει πλήρες δικαίωμα νὰ ἀπαιτῇ παρὰ τῶν διαπόντων τὰ δημόσια πράγματα τὴν πραγματοποίησιν τῶν νομίμων πόθων τῆς, ἐνεκα τῶν ὁποίων οὐδεμιᾷ θυσιᾷ ἐφείσθη· ἠθέλησε καὶ θέλει ἡ Πατρίς τὴν εἰλικρινῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων, τὴν ἐδραΐωσιν τοῦ συνταγματικοῦ θρόνου, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποίου ἐνόησε πάντοτε νὰ ἐναποθέσῃ τὴν τύχην τῆς, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τῆς.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀπαιτοῦνται πολλὰ μέσα· ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων νὰ παγιωθῇ ἡ τάξις, καὶ, διὰ νὰ κατορθωθῇ ταῦτο, καθήκον ἔχουσιν οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν διοίκησιν τοῦ τόπου νὰ λάβωσιν ἀνυπόθετον καὶ ἰδιαιτέραν ὑποντίδα περὶ τῆς τακτοποιήσεως τοῦ στρατοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ πολυειδεῖς ὑπηρεσίαι εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πατρίδος εἶναι πασίγνωστοι, νὰ διοργανώσωσι συγχρόνως τὴν ἐθνοφυλακίαν, αὐτὴν τὴν ἄλλην ἐθνικὴν δύναμιν, ἥτις εἰς κρίσιμους περιστάσεις ἀξιολόγουσ· ὑπηρεσίας οὐχ ἥττον προσήνεγκε, καὶ ἐπὶ πᾶσι νὰ εἰσαγάγωσιν ἅπαν ἀναβολῆς τὴν αὐστηρότηραν οἰκονομίαν εἰς τὰς δαπάνας τοῦ κράτους.

Κληθέντες ὑπὸ τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ βασιλέως εἰς τὴν διοίκησιν τῶν δημοσίων πραγμάτων, δὲν ἐδιδάσκαμεν νὰ ὑποκούσωμεν, χωρὶς νὰ ἁγοσώμεν οὔτε τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς, οὔτε τὸ ἔαρος τῆς εὐθύνης μας.

Ἀναλαμβάνομεν τὰ δύσκολα καθήκοντά μας, ἐπηρεϊδόμενοι οὐχὶ εἰς τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις, ἀλλ' εἰς τὴν ἐθνικὴν ὑποστήριξιν· ἀνεῷ αὐτῆς οὐδὲν δυνατόν· μετ' αὐτῆς τὸ πᾶν κατορθοῦται.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν θελωμεν ἔχει, καθ' ἑλπὴν τὴν πορεῖαν μας, ἀχώριστον ὁδηγὸν τὴν πίστην καὶ εἰλικρινῆ ἐφαρμογὴν τῶν νόμων· θελωμεν διατηρήσει ἀπεριορίστον σέβας πρὸς τὰς συνταγματικὰς ἐλευθερίας· θελωμεν δεῖξει πλήρη ἀμεροληψίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν προσώπων.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 6 Μαρτίου 1864.

Ὁ θεὸς τοῦ βασιλέως Φρεδερίκος, καὶ οὐχὶ Ἰωάννης, ὡς ἐσφαλμένως ἐγράφη, διατρίβει πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα.

Ἐξ Ἀμβούργου ἀνηγγέλθη ὅτι ὁ δοῦξ τοῦ Αὐγουστέμβουργου εὐρέθη νεκρὸς ἐπὶ τῆς κλίνης του.

Ἀνηγγέλθη ὅτι ἡ περὶ Ἑπτανήσου συνθήκη ὑπεγράφη· ἀλλ' εἰσέτι οὐδὲν βέβαιον.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΠΤΟΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΠΑΠΑΝ. Ὁ ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ Γαλλικοῦ Χρόνου περιγράφει τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτομένων τῶν Πάπαν ὡς ἐφεξῆς. — Ὁ ἐπισκεπτόμενος, ἀφοῦ δι-
 ἔλθῃ τοὺς προδόμους, εἰσάγεται ἐνώπιον τοῦ Πάπα. Ἡ Α. Α. κάθεται ἐν πῶ μυχῷ τῆς αἵθουσας ὑπὸ τεχνητὸν οὐρανίσκον ἐπὶ μικροῦ θρόνου, μίαν βαθμίδα ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀνυψωμένου, καὶ ἐξ ὀλοσφρικοῦ ἐπιχρύσου κεκαλυμμένου· τράπεζα δὲ, ὡς γραφεῖον, πρόκειται αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος γονυπετεῖ πρῶτον μὲν ἐν τῇ θύρᾳ, ἔπειτα δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἵθουσας, καὶ τελευταῖον πλησίον τοῦ θρόνου, ἐνθα ὁ Πάπας προτείνει τὸν πόδα αὐτοῦ, καὶ οὗτος ἀσπάζεται τὴν λευκὴν ἐμβάδα, ἐφ' ἣς ὑπάρχει χρυσοῦς σταυρός· μένει δὲ γονυπετὴς, ἄχρις οὐ ἡ Α. Α. νεύσῃ αὐτῷ πρὸς ἐξέγερσιν. Καὶ τοῖς μὲν λαϊκοῖς εὐθὺς δι-